

منهای فوتبال

دختران والیبالیست در شرایط سختی به مصاف استرالیا رفتند؛

میزبانی آسیایی با مهنایی و پنکه!

تیم‌های ملی والیبالیست نوجوانان دختر ایران و استرالیا، صبح امروز از ساعت ۶ و ۳۰ دقیقه به وقت ایران در چارچوب مسابقات قهرمانی آسیا به مصاف یکدیگر رفتند. مسابقاتی که تا بلند میزبانی آن را برعهده دارد که البته نتوانست رضایت مهمانان خود را جلب کند. امکاناتی که تا بلند برای این رقابت‌ها در نظر گرفته است، کیفیت لازم را ندارد. به عنوان مثال سالن‌های تمرین شهر «ناخون پاتوم» از نظر نور، کف پوش، سیستم سرمایشی و تهویه وضعیت خوبی ندارد. برای روشنایی سالن در سقف لامپ‌های مهنایی نصب شده که تعداد زیادی از آنها سوخته و تعویض نشده است. سیستم سرمایشی سالن هم چندپنکه است که تأثیری در خنکی محیط ندارد. همچنین پارکت چوبی که برای کف پوش استفاده شده هم بی کیفیت و از استانداردهای لازم دور است. سرویس‌های بهداشتی هم که همیشه جزو مهم‌ترین قسمت‌هاست نظافت نامناسبی دارد تا جایی که قابل استفاده نیست. تمام این مسائل باعث شد که تمرین والیبالیست‌های کشورمان پیش از دیدار مهم با استرالیا در شرایط سختی برگزار شود. تا بلندی‌ها میزبانی نامناسب‌شان را به حمل و نقل

هم کشاندند و اتوبوس‌هایی را برای جابه‌جایی ورزشکاران در نظر گرفته‌اند که هم قدیمی و هم گرم هستند. در فصل گرما آن هم در شرایط آب و هوایی تا بلند، نبود سیستم تهویه مناسب می‌تواند اوضاع آزاردهنده‌ای را برای تیم‌های حاضر در مسابقات ایجاد کند. این میزبانی در شرایطی صورت گرفته است که تا بلندی می‌توانست با برنامه‌ریزی بهتر شرایط مناسب‌تری را برای مهمانان خود فراهم کند. از سوی دیگر کف‌های آسفالت و آسفالت‌ها باید سخت‌گیری بیشتری در دادن میزبانی این مسابقات به خرج می‌داد. به خصوص که این نهاد اهمیت ویژه‌ای برای دردهای پایه قائل است و این انتخاب جای تعجب دارد. در هر حال شاگردان میزبان شعبانیان از امروز کار خود را آغاز کرده‌اند و برای کسب تجربه به مصاف رقبای خود خواهند رفت.

وزنه‌برداران پشت همدیگر

فدراسیون وزنه‌برداری که این روزها در اوج حاشیه و چالش به سر می‌برد، تلاش‌هایش برای بازگرداندن ملی‌پوشان به اردو با نافرجام‌ماند. بعد از ماجرای پناهنده شدن دو دختر وزنه‌بردار که علی‌مرادی رییس فدراسیون وزنه‌برداری را با ابراجان روبرو کرده، زمانی نگذشت که مردان ملی‌پوش هم در اعتراض به شرایط تمرینات، اردو را ترک کردند. آنها بیشتر کابینایی‌ها را در صفحه اینستاگرام خود گذاشتند تا شفاف‌تر از هر زمانی نسبت به آنچه که در اردوهای می‌گذرد اعتراض کنند. پیش از این زمانی که ورزشکاران نسبت به شرایط مصاحبه می‌کرد، فدراسیون دست به تکذیب یا بر خورد با ورزشکار می‌زد اما حالا هر همگی در اقدامی متحد تصمیم به ترک اردو گرفته‌اند. کار فدراسیون سخت شده است. به خصوص که گویا علی‌مرادی در میان این اتفاقات تصمیم به برکناری محمدحسین برخواه از هدایت تیم ملی هم گرفته است. گفته می‌شود فدراسیون از وزنه‌برداران خواسته تا به اردو برگردند اما آنها به صورت مشترک بیانیه‌ای جدید منتشر کردند. در این بیانیه وزنه‌برداران اعلام کردند با تغییرات ظاهری، اصل مشکل پارچه‌ها می‌ماند چون مشکلات موجود مربوط به روزهای اخیر نیست بلکه چندین سال است که گریبان‌گیر وزنه‌برداران است. همچنین عنوان کردند که منش اخلاقی و پهلوانی اجازه نمی‌دهد پشت برادران خود را خالی کنند. مرادی همان ابتدای ترک اردو، اعلام کرد اردوی تیم ملی هتل پنج ستاره نیست. اما زمانی که پای مدال و نتیجه‌گیری می‌شود، همه‌ها ورزشکاران انتظار دارند. ورزشکاران که در اردو به آب شامیدنی و نه غذای مناسب دارد، چطور می‌تواند در عرصه بین‌المللی بدرخشد؟ کلنر رییس فدراسیون به جای تمرکز روی تصدی ریاست فدراسیون جهانی اول یک نگاهی به وضعیت فدراسیون تحت مدیریت خودش بیندازد.

فرهاد و یک داستان تکراری دیگر

رفیق نیمه راه بی‌رقیب!

آر باطاری

جدایی فرهاد مجیدی از استقلال، خبری است که دیگر باید به شنیدنش عادت کرده باشیم اما باز هر بار غافلگیرمان می‌کند. مشکل فقط این نیست که او هر بار تصمیم به ترک استقلال می‌گیرد. مشکل این است که او همیشه بدترین زمان را برای ترک آبی‌ها در نظر می‌گیرد. فرهاد برای «هفتمین

بار» به رفیق نیمه راه استقلالی‌ها تبدیل شده و امیدوار است که در همان روند همیشگی، روزی دوباره به این تیم برگردد. تصمیم عجیب و برای جدا شدن از استقلال آن هم در فاصله تنها چند روز با قهرمانی بدون شکست لیگ برتر، این موفقیت را به کام هواداران باشگاه تلخ کرده است. عجیب است که ظاهر او در فوتبال ایران، نمی‌تواند روی هیچ کس برای مدت طولانی حساب کند. اینجا

آدم‌ها عادت دارند که با تیم‌ها مثل گذر گاه‌های موقت برخورد کنند. حالا دیگر دلیل اشک ریختن‌های فرهاد مجیدی در مراسم اهدای جام قهرمانی واضح به نظر می‌رسد. خیلی‌ها تصویری می‌کشند که او از سر شوق اشک می‌ریزد و دلیل گریه‌هایش، رسیدن به یک آرزوی قدیمی با استقلال است اما ظاهر ادلیل احساساتی شدن این مربی، ترک استقلال بوده است. این نخستین

اتفاق روز

بعد از موافقت با استعفای فرهاد مجیدی از استقلال با وجود قرارداد سه ساله این مربی با باشگاه، تلاش‌هایی برای انتخاب یک مربی جدید به جای او آغاز شد. فصل گذشته بعد مدت‌ها تنها فصلی بود که استقلال یک لیگ جدید را با سرمربی لیگ قبلی‌اش شروع کرد و حالا این روند دوباره با جدایی مجیدی از بین رفت. این روزها اسم‌های زیادی برای جانشینی فرهاد در استقلال مطرح می‌شوند که یکی از آنها آندره استراماچونی است. یک آدرس کاملا غلط که بعد از آن می‌تواند تأثیر مثبتی روی آینده استقلال بگذارد. استراماچونی یک دوران بسیار کوتاه را در استقلال سپری کرد و در اولین فرصت تصمیم به ترک این تیم گرفت. عجیب است که باشگاه استقلال بخواهد جای فرهاد را با کسی پر کند که در ترک تیم از خود فرهاد هم عجول‌تر بوده

آدرس غلطی به اسم استراماچونی

قلع و قمع قهرمان!

استراماچونی بعد از ترک استقلال مدتی بدون تیم بوده و در باشگاه پرستارهای مثل الغرافه قطر اصلا خوب نتیجه نگرفته است. شکست‌های وحشتناک او در لیگ قهرمانان آسیا با تیم قطر، سوژه بسیاری از رسانه‌های آسیایی بوده است. اگر استقلال یک مربی خارجی می‌خواهد، بهتر است به سراغ یک مربی بزرگ‌تر برود. در غیر این صورت یک مربی داخلی برای این تیم مناسب‌تر خواهد بود. استراماچونی دقیقا گزینش‌های بین این دو انتخاب به نظر می‌رسد. کسی که به اندازه یک مربی باکیفیت خارجی گرفتیم است و دستمزد بسیار

زبانی دارد اما در عمل شاید حتی کارایی یک مربی ایرانی را هم نداشته باشد. از این گذشته چه چیزی نسبت به آن دوران تغییر کرده که باید به ماندن استراماچونی در فوتبال ایران امیدوار باشیم؟ مگر او همان مردی نیست که بعد از تنها چند هفته عقب ماندن دستمزدش ایران را ترک کرده و هرگز حاضر به بازگشت نشد؟ یا تضمینی وجود دارد که او دوباره دست به این کار نخواهد زد؟

باید آماده شنیدن خبر جدایی مجیدی از تیم‌شان باشند. خبری که هیچ وقت از بین نمی‌رود و فقط از فصلی به فصل دیگر منتقل می‌شود. رفتن به یک لیگ خارجی برای مربی‌گری، چالش‌هایی به نظر می‌رسد. فرهاد در نسل خودش اولین مربی ایرانی است که چنین فرصتی به دست می‌آورد. با این حال سوال کلیدی اینجاست که آیا اساسا رفتن به لیگی مثل امارات، برای پیشرفت فنی او کافی خواهد بود؟ آیا بهتر نبود مجیدی در استقلال بماند؟ پروژه‌های که برای باشگاه ساخته محافظت کند و با این تیم به دنبال بردن جام‌های بعدی باشد؟ آیا ماموریت او در استقلال با همین قهرمانی دیگر تمام شده است؟ آیا ساختن یک عصر طلایی برای باشگاه، ماموریت مهم‌تری نیست؟ مرور سرنوشت ستاره‌هایی مثل قایدی و نوراللهی که همین فصل گذشته به لیگ امارات ملحق شدند، اصلا نشانی از پیشرفت در خودش ندارد. این دو بازیکن با شرایط بسیار خوبی راهی لیگ امارات شدند اما امروز به شدت به دنبال جدایی از تیم‌شان هستند. این راه نباید فراموش کرد که تیم این دو نفر به مراتب بهتر از تیمی است که فرهاد به آن ملحق می‌شود. اصلا چند مربی سرنوشت را می‌شناسید که از لیگ امارات به لیگ‌های بزرگ دنیا رسیده باشند؟ با هیچ منطقی در فوتبال دنیا، نمی‌توان ادعا کرد که باشگاه‌های اتحاد کلبادر لیگ امارات بزرگ‌تر از باشگاه‌های مثل استقلال است. نه پیشینه و نه باشگاه، نه افتخارات آسیایی دو تیم و نه حتی تعداد تماشاگران شان به هیچ وجه قابل

حالا دیگر دلیل اشک ریختن‌های فرهاد مجیدی در مراسم اهدای جام قهرمانی واضح به نظر می‌رسد. خیلی‌ها تصور می‌کنند او از سر شوق اشک می‌ریزد و دلیل گریه‌هایش، رسیدن به یک آرزوی قدیمی با استقلال است اما ظاهرا دلیل احساساتی شدن این مربی، ترک استقلال بوده است

مقایسه به نظر نمی‌رسد. فرهاد یک تیم بزرگ‌تر را ره‌آورد کرده تا به یک تیم معمولی در یک لیگ معمولی ملحق شود. او چیز گرانی را برای یک قرارداد گران از دست داده است. جالب اینکه فرهاد مجیدی در انتهای متن خداحافظی‌اش از بازگشت دوباره به استقلال صحبت می‌کند. تعجبی هم ندارد که او تا این اندازه روی فراموشکاری همیشگی هواداران فوتبال در ایران حساب کرده باشد. او در ۶ تجربه قبلی هم همواره به تیم برگشته و تلاش کرده تا گذشته را از ذهن‌ها پاک کند. این بار اما ماجرا کمی متفاوت به نظر می‌رسد. این بار هواداران استقلال از یاد نخواهند برد که چه کسی همواره بعد از شکست‌ها و پیروزی‌ها، هایشان کرده است. فرهاد بیشتر از آن که یک مربی بزرگ باشد، یک رفیق نیمه راه بی‌رقیب است!

فصل انتخابات یک مربی است که بتواند فوراً فصل استقلال را حفظ کند. به نظر می‌رسد انتخاب نهایی او برای تیم جواد نکونام خواهد بود. انتخابی که البته ریسک‌های خاص خودش را دارد. چرا که نکونام امروز در بین تیم‌های بزرگ تنها هدایت فولاد را بر عهده داشته است. بهترین کار آجورلو برای هواداران باشگاه، جذب یک مربی بزرگ خارجی است. خود او نیز همواره به این کار علاقه داشته و بارها در تیم‌های مختلف به سراغ مربیان خارجی رفته است. حتی مردی مثل مصطفی دینزلی نیز اولین بار با تصمیم او به فوتبال ایران آمد. با این وجود اگر چنین امکانی مقدور نبود، مدیر عامل استقلال باید قید انتخاب فردی مثل استراماچونی را بزند و به سراغ گزینه‌های داخلی برود. نکونام امروز مسیر خوبی را در مربی‌گری طی کرده و با پیوستن به استقلال می‌تواند این مسیر را

تکمیل کند. او نشان داده که در کارش کاملاً جدی است و به لحاظ فنی نیز قابلیت‌های زیادی دارد. اگر چه استقلال، یک آزمون بسیار دشوار برای این مربی خواهد بود.

در چه یک، نمی‌توان انتظار داشت که پرسپولیس به بخت اول قهرمانی در فصل جدید تبدیل شود. این درست همان چیزی است که آنها در پنجره نقل و انتقالات به آن نیاز خواهند داشت. پرسپولیس بدون دو مهاجم کاربلد، شناس چندانی برای موفقیت در فصل جدید نخواهد داشت. پرسپولیسی‌ها هنوز هم یحیی گل محمدی را به خاطر عملکرد فصل گذشته تیم‌شان در فصل نقل و انتقالات مورد سرزنش قرار می‌دهند. چرا که خریدهای مثل ابوالفضل ابراهیمی، رضا اسندی، هنهاوف، تیمروف و صفروف اصلا نتوانسته‌اند مشکلات تیم را کاهش بدهند و برای تیم در درازمدت ساز شده‌اند. حالا وقتش رسیده که گل محمدی از روش قبلی‌اش فاصله بگیرد و با خریدهای تازه خودش را در مسیر متفاوتی قرار بدهد. لیگ‌های او در ستاره‌های جانشین می‌شود و حتماً نباید اولین هفته مسابقات از راه برسد تا لیگ برای پرسپولیسی‌ها دستار تاز بخورد. آنها فصل گذشته در خط شروع از رقیب سنتی عقب بودند و این مساله تا خط پایان هم ادامه داشت. اگر پرسپولیس می‌خواهد در چنین شرایطی قرار بگیرد باید فصل نقل و انتقالات بهتری را سپری کند. در غیر این صورت شناس چندانی برای موفقیت تیم وجود نخواهد داشت. استقلال و سپاهان همین حالا هم تیم‌های پر مهرهای هستند و به زودی از خریدهای تازه هم رونمایی خواهند کرد. برای موفقیت در چنین وضعیتی، هیچ چیز به اندازه ترسیم یک تیم برای پرسپولیسی‌ها ضروری نخواهد بود. اگر آنها نتوانند ضعف‌های فصل گذشته را برطرف کنند، باز هم باید جشن قهرمانی یکی از قیابان در پایان فصل تماشا کنند.

با هواداران نیز خداحافظی کرده است. کادر فنی به یک دلیل عجیب، از رامین بابت صحبت‌هایش در یک برنامه تلویزیونی شکی شده است. آن هم در حالی که رضایان در این برنامه، حرف خاصی به زبان نیاورد و تنها در مورد شرایط خودش صحبت کرد. این بر خورد را مدافع راست پرسپولیس بعد از عملکرد نسبتاً خوب او در این فصل، نشان می‌دهد که سرخ‌ها در آستانه جذب بازیکن دیگری برای این بخش از زمین هستند و آن بازیکن، احتمالاً دانیال اسماعیلی‌فر خواهد بود. او بدون تردید بهترین و آماده‌ترین مدافع راست فوتبال ایران در فصل گذشته بوده است. پرسپولیس باز دست دادن رامین، مرتکب یک ریسک بزرگ می‌شود. چرا که اگر آنها رضایان را از دست بدهند و نتوانند اسماعیلی‌فر را به خدمت بگیرند، دوباره به همان بحران قدیمی در دفاع راست برمی‌گردند. اوضاع سمت چپ خط دفاعی حتی نگران‌کننده‌تر نیز هست. جایی که قمرزها سعید آقایی نامطمئن را در اختیار دارند و اگر قادر به جذب نورافکن نباشند، باید به سراغ زکی پور بروند که نسخه دیگری از سعید آقایی است و اصلا مطمئن به نظر نمی‌رسد. هواداران پرسپولیس در انتظار بازگشت احمد نوراللهی نیز هستند. کسی که جای خالی‌اش در تیم از همان زمان جدایی تا امروز بسیار ملموس و پررنگی بوده است. اگر احمد به هر دلیلی جذب نشود، قمرزها باید به سراغ یک هافبک طراح بروند. چرا که خلاء چنین هافبکی در تیم برای انتقال بازی همواره در این فصل به تیم لطمه زده است. مشکل بعدی تیم هم به خط حمله برمی‌گردد که باید به طرف فوشود بدون داشتن حداقل دو مهاجم

خواهد بود. مهم‌ترین کاری که یحیی باید در این فصل برای پرسپولیس انجام بدهد، تقویت ترکیب تیم است. راهی که بدون تردید از پنجره نقل و انتقالات عبور می‌کند. پرسپولیس فصل گذشته خوب عملکردضعیفش در پنجره نقل و انتقالات را خود دو هرگز نتوانست ضعف‌های پر شمارش را برطرف کند. اشتباهی که دیگر نباید در این تیم تکرار شود. تا شروع فصل جدید لیگ برتر، زمان نسبتاً زیادی باقی مانده اما این روزها برای پرسپولیس بسیار حساس به نظر می‌رسد. چرا که بدون سپری کردن یک فصل نقل و انتقالات قوی، راهی برای ایجاد یک تحول کلیدی در این تیم وجود نخواهد داشت. قمرزها تا همین جا هم شروع خوبی در پنجره نقل و انتقالات داشته‌اند. این تیم علیرضا یاروند را به خدمت گرفته تا ضعف بزرگ فصل گذشته‌اش روی خط دروازه سرخ‌ها در آستانه برطرف شدن قرار بگیرد. اگر بیرو به همان فرم قبل از جدایی برگردد، پرسپولیس دوباره صاحب یک گلر مطمئن خواهد شد. خرید بعدی تیم هم ترضی پور علی‌گنجی است که بدون تردید دفاع این تیم را تقویت خواهد کرد. یک بازیکن که چندین سال در تیم ملی درخشیده و تجربه بازی در تیم‌های خارجی را نیز داشته است. تا اینجا همه چیز برای پرسپولیس مطلوب به نظر می‌رسد اما همین دو نفر برای ساختن یک تیم رویایی کافی به نظر نمی‌رسند. قمرزها باید در چند نقطه دیگر زمین هم خریدهای مهمی داشته باشند تا دوباره به مدعی شماره یک قهرمانی لیگ برتر تبدیل شوند. یکی از نکات همیشگی در مورد پرسپولیس، به سمت راست خط دفاعی برمی‌گردد. جایی که رامین رضایان در یک قدمی ترک باشگاه قرار گرفته و حتی

برای یحیی و روزهای حساس پیش رو

این بار اشتباه نکن!

آر با هنهاوف

نقشه یحیی گل محمدی و تیمش در این فصل، دیگر «تکرار قهرمانی» در لیگ برتر نیست. آنها باید برای «پس گرفتن» جام از رقیب سنتی تلاش کنند و این تلاش به شدت دشوار